

- 2) katram no prasītājiem piemērot ar Lēmuma 2003/382 4. pantu uzlikto sodanaudu 10 935 000 eiro apmērā;
- 3) pārējā daļā visas četras prasības noraidīt;
- 4) katrs no četriem prasītājiem sedz savus izdevumus;
- 5) EFTA pārraudzības institūcija pati sedz savus izdevumus.

(¹) OV C 149, 27.5.2000.

- 3) Komisija, papildus saviem izdevumiem, sedz arī divas trešdaļas no prasītājas izdevumiem.

- 4) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus izdevumus pati.

(¹) OV C 335, 25.11.2000.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 1. jūlijā

lietā T-308/00 Salzgitter AG pret Komisiju (¹)

(Valsts atbalsts — EOTKL 4. panta c) daļa un EOTKL 67. un 95. pants — Finansiālā palīdzība Salzgitter uzņēmumam — Robeža ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un bijušo Čehoslovākijas Republiku — Nepaziņots atbalsts — Sestais kodekss par atbalstu melnajai metalurģijai — Tiesiskā drošība)

(2004/C 239/28)

(Tiesvedības valoda: vācu)

Lietā T-308/00 Salzgitter AG, kas ir nodibināts Salzgitter (Vācija), ko pārstāv J. Sedemund un T. Lübbig, advokātes, kas norādīja adresi Luksemburgā, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv W.-D. Plessing, pārstāvis, kuram palīdz K. Schroeter, advokāte, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K.-D. Borchardt un V. Kreuzsitz, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā, par prasību atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2000. gada 28. jūnija Lēmumu Nr. 2000/797/EOTK par valsts atbalstu, ko Vācijas piešķirusi Salzgitter AG, Preussag Stahl AG un grupas meitas uzņēmumiem, kas darbojas melnās metalurģijas nozarē, kas tagad apvienotas ar nosaukumu Salzgitter AG – Stahl und Technologie (SAG) (OV L 323, 5. lpp.), Pirmās instances tiesa, ceturtā palāta paplašinātā sastāvā, (šādā sastāvā: priekšsēdētāja V. Tiili, tiesneši J. Pirrung, P. Mengozzi, A.W.H. Meij un M. Vilaras, sekretārs I. Natsinas, administrators) 2004. gada 1. jūlijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Atzīt par spēkā neesošiem 2. un 3. pantu Komisijas 2000. gada 28. jūnija Lēmumā Nr. 2000/797/EOTK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi Salzgitter AG, Preussag Stahl AG un grupas meitas uzņēmumiem, kas darbojas melnās metalurģijas nozarē, kas tagad apvienotas ar nosaukumu Salzgitter AG – Stahl und Technologie (SAG).

- 2) Prasītāja sedz trešo daļu no saviem izdevumiem.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 7. jūlijā

apvienotajās lietās T-107/01 un T-175/01 Société des mines de Sacilor – Lormines SA pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(EOTK Līgums — Tērauda rūpniecība — Kalnraktuvju koncesiju pārtraukšana — Francijas valdības uzliktie maksājumi kalnraktuvju uzņēmumiem — Sūdzība — Komisijas labvēlīgas atbildes trūkums — Prasība par bezdarbību — Prasība par atcelšanu — Pieņemamība — Tiesības celt prasību — Uzņēmums OT Līguma 80. panta izpratnē)

(2004/C 239/29)

(Tiesvedības valoda: franču)

Apvienotajās lietās T-107/01 un T 175/01, Société des mines de Sacilor – Lormines SA, Puteaux (Francija), ko pārstāv G. Marty, vēlāk R. Schmitt, advokāti, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji: G. Rozet un L. Ström, kas norādīja adresi Luksemburgā) prasībā par bezdarbību un pakārtoti, prasībā par atcelšanu, attiecībā uz Komisijas atteikumu apmierināt prasītāja sūdzību atzīt, ka Francijas Republika, uzliekot prasītājam pārmērīgus maksājumus par tā kalnraktuvju koncesiju pārtraukšanu un atsacīšanos no tām, ir pārkāpusi OT Līguma 4. panta b) un c) punktus, un OT Līguma 86. pantu, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesnese V. Tiili un tiesnesis M. Vilaras, sekretārs: J. Palacio Gonzalez, galvenais administrators, 2004. gada 7. jūlijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Prasības noraidīt kā nepieņemamas.
- 2) Piespriest prasītājam atlīdzināt izdevumus, ieskaitot izdevumus, kas radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

(¹) OV C 227, 11.8. 2001.